

ש מ ח ת ט"ו באב

היום חל חג עתיק-ימים. שמחת ט"ו באב. שבו היו
הבנות יוצאות לרקד בכומים. לפי המקורות היו יוצאות
בנות ירושליים "בכלי לבן שאולים", שלא לבייש את מי
שאין לה.

רעיון יפה, לפי כל כללי השויון הקבוצי, לא?
וכך היו אומרות הבנות:-

"בחור, שא בא עיניך וראה. מה אתה בורר לך. אל תתן
עיניך בצוי, תן עיניך במשפחה - שקר החזן, והבל היופי".

האם כדאי לחדש את המנהג?

ימי הולדת

דבולט דוד	6/8
ג' ו ריפקינד	9/8
קרול שרק	10/8
מיכל אנגלסברג	11/8
זאב דייבס	
שילה בן-יהודה	
שרון בן-יהודה	
קולין פרימוס	12/8
נתן קופ	
תמר וויבטרוב	
מרטה קליין	
אילנה כהן	13/8
גילה עמית	
ציונה סגל	5/8

ימי נישואין

אריאלה וישראל הדיר	7/8
ריבי וג' ובי טנא	
בטי ויצחק עזר	10/8
אביבה ודבי גלזר	11/8

אריאלה וישראל הדיר

גרב השבוע

בזם זהב באף חזיר.
הנראתו: קישוט בלתי הולם.
בהשאלה: חיצובית באה ותוך בבוב וריק.
מקורו: "בזם בבוב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם".

(משלי י"א-כ"ב).

אריאלה וישראל הדיר

א חברים בודאי כבר הרגישו על בשרם את הלוח המשמרות בעריכת העלון. צפורה יצאה למצטייה (לפי דעתה), או לחופשה ללא תשלום (לפי דעת המערכת החדשה), אחרי שהעלתה את העלון לרמה כזאת שרק בוכל לגסות להתמיד בה. בינתיים נקבל בברכה את תרומותיה בתור עיתונאית בלתי תלויה. המערכת החדשה מורכבת משלוש חברות כעת. (רובה, שרה, אנגה), ואנחנו פונות בזה בקריאה ל"מין החזק": אנא, נדבר אחד מכם להצטרף אלינו! הרי לא תרצו שעלונו יחפך למהדורה שבייה של "לאשה"!

א השבוע חזרה אלינו משפחת מדר, בתום שליחות של שנתיים באנגליה. צברך אותם בברכת "ברוכים הבאים" חמה, ובקורה להביא לכם את רשמיהם מחו"ל באחד הגליונות הבאים (בלי בדר).

א בינתיים נתקבלה ידיעה ראשונה ממזכירנו המשותט. אחר. שהתטעל ממראת גיו-יורק בחברת שושנה א' והכיר את בוסטון בהדרכת הוריו של בוב, התחיל בלמודים שלמעט בסע. קורס ה-או.ד. המפורסם (Organisational Development)

א טרם הספקנו להודיע על שחרורו של שאולי ר' מצה"ל, וכבר בודע לנו שבכנס, בשעה טובה, לענף המטע. בינתיים הוא עובד ב"פורקליפט" יחד עם אסף.

א ועוד בקשר למטע: הוחלט טופית לבטוע 80-100 דונם בוספים של תפוחים. כהמשך לגן "כ", ליד בחלאים. השטח ינטע ב"נטיעה צפופה", כלומר 100 עצים על כל דונם. במקום 40-45 עצים לדונם שיש לנו בשאר השטחים. יש תקווה כי בשיטה זו נגיע ליבולים גבוהים יותר.

א בהמשך להספדו-חידתו של מאיר מלפני שבוע יש לציין כי זעקתו בשמעה במרומים. דה"חלק" ביצב על מקומו בראש הדלפק. (למתקשים בפתרון חידות יאמנו שדובר על : ברז הסודה).

א כיתת הירדן בלר 4 ימים אבטבסיביים במחנה החטיבה הראשון שלהם. תגובות אופייניות: "היה בהדר! טחבנו המון אבטיחים". "קבלנו פרס ראשון בבשול" (!?) בעלון זה תוכלו לקרוא גם תגובות מהמדריכה הצעירה.

א במסד לבו כי ארנון ש. וציון ד. מכיתת סגרבית עברו את מבחן הבהיגה שלהם-בינתיים לטרקטורים. כה לחי!

ביליבו ארבעה ימים בחביון ה"קמפינג" של כפר לימן - מושב הנמצא כמה קילומטרים צפונית לחוף אכזיב. כידון שבעונה זו כל המקומות ב"בנגלוט" מוזמנים מראש, לקחבו שני אוהלי סיירים (הודות לבציג צה"ל רב ממעלה העומד לעזוב את קבוצתו), כסאות ושולחן מתקפלים וכל האוכל שניתן לקבל מן האקוורמיה. היו אלה ארבעה ימים של מרגוע, וחצה בחוף נחמד, קריאת בלשים והסתכלות במפרשיות המחליקות כבדבורים, וגופים חטובים ושזופים.

שאלו חברים בשורבנו בתמהון "ישבתם באהלים? רציתם לחזור שוב אל חסד בעוריתכם? זה במרא חופש? על האדמה? ללא מיטות?"

כמשוגע לטיולים וסיורים שיטן בכל מיני מקומות בסיבי ובגב בלי אוהל יכול אני להעיד שעל הדשא הרך של חביון לימן הטיבה היתה עמוקה ונוחה. היתושים המעטים שהיו הגיעו למקבה שהבשר הגלילי פחות טעים מן העירובי המצוי ובטשו אותנו בלי הרבה טרחה. השרותים בחביון בופלים מן הרמה שאנחנו מחייבים בקבוצ, אולם אולי ניתן ליחס את זה לבוכחות מתכה גדול של חניכי השומר הצעיר במקום. במספרים כאלה קשה לעמוד. לעומת זאת, השרותים בחוף אכזיב מפתיעים לטובה ברמת נקיונם למרות שלקראת סוף השבת, אחרי פלישה המרבית של מתרחצים, המצב פחות סביר.

עד כאן החלק שבנדאי בראה כמור עתון המיועד לתיירים ומטיילים. אם יש לטיים אותו לפי המסורת אוטית: מומלץ מכל החיבות ולכל הגיליים.

ובאשר לדברים אחרים המעביבים אותי ואולי אותך... קייץ 1971 עומד בסימן מצב רוח רגוע. אנשי בטחון אזרחי בראים בכביסה לחוף הים ובנהריה, אך הכל שקט ואין עצבים אלא במקרה שזאמנס יורד לבפשו של אביו וסופג מזה הגובה. יש יותר בבות מבנים בחוף אבל באות קבוצות חיליים מצוידים במחבטות וכדור גומי קטן ומסככים את המידמן בטווח בהבחנות עזות. קשה לומר שאני בעד האופנה שפקדה כבדאה את קופצתהו בעקופת חרט בלתי רגיל הקיץ כששלושים אחוז מן הנשים בחוף הים טלקו את החלק העליון של הביקצי. בחוף הים בראות יותר מדי נשים המוכיחות שחלק מחוקי הטבע אינו תופש - הן מכביסות למיכל של ליטר קבול כמות חומר של שני ליטר ויותר! ומי יודע מה היתה מתגלה אילו... אין שום ספק שהקב"ה הקנה לאדם ולחורה גופים יפים אולם הביביליזציה, הגיל, והאורבניזציה עושים את שלהם.

אם בכל ימות הקיץ החוף אינו צפוף מדי, השבת מהווה חריג לכלל זה. כל ישראל, אשתו וילדיו זורמים לחוף ומסירים את זיעת השבוע במימיו המלוחים של הים התיכון. קשה למצוא מקום חביה לאדם, קשה למצוא מקום שכיבה מתחת לסככות צל. אבל למרות שאני אוהב את השקט, ומעדיף חוף בקי מבקבוקים מכל המינים, אהבתי לטבול בתוך עמי ולהקטיב לקטעי שיחה ולהרגיש איך האזרח הפשוט מסלק מעצמו את דאגות השבוע. הכל במימן מצב רוח טוב והאוויר הצח והימי מסלק כל חכוך. ירי עור, שזופים, שחומים שוככים זה בקרבת זה. הציבים אינם פחות מגרובים: תימני, מזרח אירופאי, הונגרי, אנגלו-סכסי, ברי-מקומע, צפון אפריקאי, דרום אמריקאי. בשפולי בטן, בגוף משולש, בהמוקים מגבירי דופק, בקמטי זקנה-כולט שם. בפיאה בוכרית, בשיער סטולסל, בקרחת וברעמה מדובללת, קופצים לים. העם בופש...

קליק קלק

כשחושבים על/המציאות הגדולים שהביאו ברכה גדולה לאנושות מזכירים בין היתר את ממצאי מכונת הקיטור, הטייסים הראשונים -האחים רייט, מגלה הפניצילין והאלמונים שגלו את הגלגל, המבוך ובצל מטרגון. התורופ עוד אחד לשורות אלו והוא ממציא הקליק-קלק! שני כדורי פלסטיק המחוברים בחוט פלסטי מהורים ביד ילד מאומן לא רק מכשיר של הנאה אלא גם עבויים לזה שעצביו אינם חזקים. הנקישות החוזרות באופן מובטחובי מזכירות קמצן הסופר את מנועות הזהב, את השדים המסתחקים כדורת בגלגלות המתים באגדות מורא, את מקצב הקספטינות ברכוד פלמנקו או קשקוש (המטר בעמוד)

המשך-בייבו לבין עצמו...

השניים נשירצאים ממים צרובים. אבל במשך ארבעת ימי ה"קמפינג" הצליל המוכר הזה חסרה בבו הרגשת בטחון, כי האוחז בו היה אבי קופ שהסתובב בכל מקום כשהוא מקלקלק. בחוף הים, בנהריה, בחציון, רק הצטרכו לחטות אוזן וכמו תוף מבשר ביער עבות שמעבר את הקליק-קלק שלא מש מידי הילד אלא בשעת שיבה ואז לא יותר מסבטימטרים בודדים. יש ילדים אחרים במשקנו המתאמים לקראת האולימפיאדה הקרובה. אחד מהם נמצא אי שם בסביבת ביתי. אני שומע את רעש אמוניו כשאני פוקה עין בבוקר, ואני בודם לקצב בקישתו בלילות. רק בקשה אחת אליו נפי - עלה והצלח וקלקלק עד כמה שאתה רוצה אבל רק לא בשבתות.

מן המספנה הסקוטית תצא...

אני סוציאליסט מאז נעורי ומאמין במעשי שוויון הרבה יותר מן התיאורטיקאים של "השמאל החדש". התלהבתי כשפרץ מרד הסטובניטים בפריז במאי 1968 וקוריתי שזאת בשורת תקופה חדשה. ואם נכשלה המתפיכה הצמערתי שהכשלון בבע ממיליט ריקות אין מאחוריהן מעשים ותוכניות. שמעתי אתמול על החלטת פועלי מספנה בגלזגו להפעיל את המספנה בהעבירה לבדם חרף החלטת ההנהלה והממשלה לטגרה בטעון אי-רווחיות. אני מקווה שיצליחו ושיקבלו את התמיכה שבקשו ממפלגת הליבור והאגודים המקצועיים. כיום בארצות הרווחה לא פחות מארצות הקומוניסטיות בחשב הפועל כפריט בייד בלוח כלכלה ובלית ברירה עליו לבטוש את ביתו, את השכונה בה גדל, ואת ידידיו ולצאת למקום בו נמצאת עבודה. לעתים הוא חייב ללמוד דברים חדשים, לעתים הוא יודע שאין סוף לביידות ובכוא המשבר הכלכלי הבא הוא שוב יאלץ לעקור את עצמו ולחפש. אין לי שום סבלנות להרבה שביתות של עובדי חברת החשמל, לאקדמאים בעלי שכר הגון או חברות ההחבורה המפוזקות. אולם לבי בתון למאבק אותם עובדי מספנה בלתי מוכרים בסקוטלנד ומי יתן ויצליחו.

קראתי: "המדענים איבנו שוקטים על השמרים. הם חותרים לפתרון כוללני, וזה יבוא, הם מבטיחים: בעזרת חומר כימי שיעקר את הזבובים ויכחיד אותם מעל פני הקרקע תוך שבע שנים!" יוכי, לא?

את מי הזבובים האלו לא מעצבים? במטבח הכבסנו כבר מכשיר מודרני: באמריקה יש כסא חשמלי, אצלנו יש סולט חשמלי! אך דא-עקא - איך משכנעים את הזבובים לעלות דווקא על הסולט?

והיות שמבטיחים לנו כי בעוד שבע שנים יעלמו הזבובים מהעולם, כדאי לכל אלה המכירים את הזבוב רק מהטרדות שהוא מטריד אותם, להכיר גם הכרות מיקרוסקופית.

"צבעו אפור כצבע העכבר; עיניו מורכבות מכמה אלפי עדשות שונות; הוא רואה כל דמות כמה אלפי פעמים; על ראשו מצויים חושנים רגישים מאד המדווחים לו על כל סכנה. בנוסף לכך מצויים הזבוב במערכת רדאר ובחוש ריח בדיר; אבר העיכול שלו דומה מאד לחדק של פיל במיניאטורה. את אבר העיכול המטונף הזה הוא תוקע בכל מזון ובכל מקום בו איבד רצון. אין הוא יכול לאכול אוכל מוצק או מוצק למחצה, כגון סוכר ובשר. עליו להפכם לדיסה רטובה וזאת הוא עושה על ידי יריקה, ובהפרשה זו (שהיא היא המטונפת, כי היא מכילה מליונים של חיידקים) הוא ממיס את האוכל המוצק ובולע זאת כמו שואב אבק."

מענין, מהו? אתם מתארים לכם כמה ליכלוך אנו בולעים במשך כל ימי חיינו. הפלא רפלא כיצד אנו מחזיקים מעמד.

§§§§§§§§§§§§§§§§

קראתי: "ד"ר האריסטון שמים, אחד ממנהליה הבכירים של תכנית "אפולו", מתאר כיצד התאמנו טייסי החלל על פני כדור הארץ באחריות הדומים לבוץ הירח, לקראת המבצע בו הם עוסקים כעת על פני הירח. איסוף ידע על ההסתוריה של כדור הארץ והשמש הוא חיוני לאדם לשם שימור סביבתו, כדי שכוכב הלכת שלנו יוכל לקיים את תרבותנו גם להבא."

האם רק זהו מה שמריץ את האמריקאים והרוסים לירח? ומה נעצם רוצים הם לחקור בחלל? כשם שהקר יבשות לעיתים הוא יותר ענין של תחרות בין-לאומית מאשר חיפוש אחר ידע לשמו, כן גם בחקר החלל בדמה לי שלאמריקאים יש פשוט תסביך בחיתות על כי לא הם שגילו את אמריקה, והם מבטים לגלות יבשות חדשות. אך היות שלא נותרו יבשות על כדור הארץ הם החלו לטפס על הירח. והרוסים? מה מריץ את הרוסים? אומרים שבסיביר אין כבר מקום, הכל מלא.

אם אמרים שמזג האוויר על הירח ובסיביר תואמים ולכן כנראה מבטים הרוסים להגיע לשם.

דרך אגב, שמעתי ש"אגד" הגישה הצעה להקים חברת בת לאגד על הירח, בתבאי שזה יהיה מוצפול.

ירטפה

הודעה מועדת התחבורה

לס החליף את ברבי בסידור תחבורה, החל מיום מ' 8-1. עד להודעה חדשה, בא לפנות אליו בכל עניני תחבורה. ללס, איחולי הצלחה בתפקיד.

(הועתק מעלון של אחד ממסקי הגליל)

את חברי הקיבוץ מחלק אני לשני סוגים: אלה שיש להם כבר כלב ואלה שעדיין אין להם. לסוג שני, שהם מיעוט שנמנעו, שייכים הורים צעירים, שצאצאיהם שרם למדור להגות את המלה כלב, וחלק קטן מהרווקים החושבים שהכלב בכל זאת אינו תחליף ל...

גם את בעלי הכלבים ניתן לחלק לשני מחנות: אלה שמנסים להיפטר מכלבים בכל הדרכים האפשריות ואלה שבכנעו כבר לגורלם ומעמידים פנים, שהטיפול בכלב גורם להם נחת.

הם מוכנים תמיד להלל באוזניך את מעלותיו של בעל חיים זה ותכונותיו החיוביות. "כלב הוא יצור עירבי מאד", אומרים לי, ואני אינני יודע מה, לכל הרוחות, יש להתפעל מתכונה כזאת; מאז ששכני מימין הביא לחדרו כלב גם אני צעיתי יצור עירבי מאד, בעיקר בלילות. "הכלב הוא באמן לבעליו", אומרים לי, וזה נכון. שכני מצד שמאל ביסה להיפטר מכלבו שבה שלימה ללא הצלחה. הוא הסיע אותו במכונית למרחק מאה קילומטרים, שיחרר אותו בהצטלבות דרכים ובטע הביתה במהירות של ראפורט בטוח. כשהגיע לחדרו, מי אתם חושבים פתח לו את הדלת?.. אשתו. אבל גם הכלב היה שם.

שכני לא אמר בראש. שלח אותו עם בהג כל מטאית לאילת. הכלב חזר כעבור יומיים. שלח אותו לגליל העליון - חזור. שלח אותו לעזאזל - חזור. שלח אותו עם בהגים שונים לבגב הצפוני, למדבר יהודה, להרי אכזרים, לעמק הירדן, לעין-די ולחבל ערד. הוא חזר אליו מכל מקום. רק בימים אלה עלה בידי שכני להיפטר ממנו. כלבו קיבל מטרה בלשכת התיירות, כמזריך לידיעת הארץ.

בצד תכונותיו החיוביות של הכלב הקיבוצי בולט חסרונו הגדול, שהוא גדל במהירות עצומה, ועמו הולות גם הטרדות. הוא דורש תבאי יוצר יותר טובים: מלוכה וחצי עם שירותים ובגון לפניה (ותיק או לא ותיק?). גם באוכל צעשה בדרך. מוכן לאכול רק את העצמות מהדישה, ועוד צרות כהנה וכהנה.

כל זה לא ירתיע, כמובן, את מגדל הכלבים האמיתי, ובעיקר לא את הרווקים שבהם. הנה למשל חיים. שלחו אותו לגורש בבתניה למחזור של רווקים ורווקות. הוא חזר משם עם כלב זאב בהדר. באמת בחר מוצלח! חיים זה מוכן לספר לך על אופיו המיוחד של כלבו בכל שעה שתדע, פרט לשעה שבין המזנה לתשע. בשעה זו הוא משכיב אותו וקורא באוזניו סיפור לפני השינה. הקטע האהוב עליו ביותר - מתפאר חיים - הוא "חזור העצמות היבשות". לפי דברי חיים זהו כלב גזעי טהור ומשובח, שהובא במיוחד מחוץ לארץ ועדיין נובח באברה אשכנזית. האם הבחנת בכך? על זה עביתי לו, כי אין אוזני מוזיקליות עד כדי כך, אף על פי שהוא ביחל כל הלילה דו-שית רומנטי עם הכלבה של שכני, וכל מה שהצלחתי להבין מדבריו זה שהוא מאו-הב-הב-הב.

רובם של מגדלי הכלבים הם הילדים, כמובן. כיום כמעט לכל כלב בקיבוץ יש גור ילד. בעוד שכלב של רווק חייב להיות גזעי, הרי לילד מהגבון לא איכפת אם אימו של הגור שלו ראתה חיים טוערים עם כל כלבי הגליל. העיקר שהוא יכול לטפל בו ולהאכיל אותו ("טיפשון קטן, טוב אני צריך להאכיל אותו בכוח? תאכלו!") התפריט שלו מגוון ביותר: עצמות, מסמרים, פלאסטלינה, חצץ, מיטחת בעליים, כובע טבול של אבא וגרב ציילון של אמא.

הזאטוטים אהבים מאד ללטף את פרוותו של הכלב, בעיקר בחלק האחורי, מקום בו מספר השיניים החדות קטן לאין ערוך מאשר בחלק הקדמי.

המחבכים מעודדים גידול כלבים על ידי הילדים בגיל האוראלי והגניטאלי. לפי דעת אותם מומחים זהו מכשיר רב תועלת להתפרקות האימפולסים; או במילים אחרות: מוטב שפוציניו יחבק בכל כוח אהבתו את פלוטו מאשר את אחדות הקטנה. גם פלוטו, כמובן, לא יכול לעמוד זמן רב בלהט אהבתו המוחצת של פוציניו, ולאחר זמן קצר הולך הוא בדרך כל הכלבים אל עולם שכולו אמת ועצמות.

המדור לחברה החרוצה - המגן

- מיץ פרי, הדר. 1. שוטפים את המקום במים קרים.
עגבניות. פירות. 2. מטפטפים מי אמרביאק מצד שמאל של הכתם ומטפטפים קל במטלית.
3. שוטפים את הבד במיץ לימון ומלח. אפשר להמטיך בהלבנה בעזרת מי-חמצן.
- נרות טעורה 1. מורידים גופים קשים, בטיפסוף באצבעות.
עפרונות 2. הופכים את מקום הכתם לצד "שמאל": מביחים עליו בייר סופג ומגוזצים בחום ביבובי. מטבנים את מקום הבייר הסופג, עד שאיבו סופג עוד טוממים.
צבעוניים 3. מכבסים.
4. אם יש צורך - מלבינים את המקום.
- תרופות. חלודה. 1. מטפטפים את הכתם במיץ לימון ומלח.
דיו מתכת 2. לאחר זמן מה שופכים על הכתם מים רותחים מגובה; ממשיכים בכביסה רגילה.
(תכטיטים)
- טיטה אחרת:
- אפשר לבקות את הכתם בחומר "חלדון", (ביתן להטגה בבית המרקחת) ומטמטים בו לפי הוראות היצרנים.
- דטא 1. מותחים את הבד מעל קערה, או ספל, ומפזרים עליו בורקס.
2. שופכים מים רותחים על הכתם, אח"כ מכביסים את הבד לתוך הקערה.
3. מטאירים למספר דקות, עד שהכתם יורד.
4. מכבסים כרגיל.
- אודם-טפתיים 1. מורידים את עודף הצבע, באמצעות צמר-גפן יבט.
חרהל 2. מורחים וזלין ומטאירים כ- 30 דקות.
3. מורידים את הוזלין באמצעות סבון קהה (לא חם)
4. מטפלים בכתם כמר בזפת.

מישיבת המזכירות מ-25/7/71

בוכחים: ג' יסרון, מכאל ד. יבקל, ריבה כ. מיבה, דוד, אריק.

1. בקשתה של שריטה להשתתף בקורס או.ד.-המשך

לאחר דיון מקיף היתה המזכירות מחולקת בדעתה, ולא יכולה להגיע למסקנה בקשר לבקשתה של שריטה. הוחלט איפוא, לבקש משריטה לדחות את בקשתה.

מישיבת המזכירות מ-30/7/71

בוכחים: ג' יסרון, מיכאל ד. יבקל, ריבה כ. מיבה, רות ג'.

1. בקשתה של שריטה-המשך (בהשתתפות שריטה)

שריטה הסבירה את עמדתה לחברי המזכירות ולאחר דיון, דחתה את הצעת המזכירות מתיטבה הקודמת ודושה שהעבין יובא להכרעה באסיפה.

2. כלבה של גיל (בהשתתפות גיל)

למרות החלטת המזכירות מיום 23/7/71 שהכלבה תורחק מהמשק, גיל הודיע שהכלבה עוד נמצאת. לאחר דיון, הורה המזכירות והדגישה שגיל יוציא את הכלבה מהמשק עד יום א' 1/8/71.

3. השתלמויות ארוכות

- מכיוון שועדת ההשתלמויות מזמן איבה פועלת, הוחלט להביא את כל ההצעות אשר הוחלט עליהן בועדות השונות ישר לאסיפה הבאה, להחלטת האספה.

א. לצי רוז - קורס לחינוך מיוחד - אישור מזכירות 9/7/71.

ב. שלומית וטרמן - קורס לציור - המלצת רו' בניס-אישור המזכירות 28/5.

ג. אביטל טבא - קורס לציור - אישור המזכירות - 23/7.

ד. יעל שפרונג - השתלמות גבנות - אישור המזכירות 30/7.

ה. רג'י פרלסון - מכינה ליהדות - המלצת רו' בית"ס-אישור המזכירות 30/7.

ו. בורית גולן - הוראה - המלצת רו' בית"ס-אישור המזכירות 30/7.

כל הקורסים הנ"ל מתקיימים באורנים, והחל מספטמבר השנה.

4. שנת הכשרה - 1972

על המשק להחליט אם ברצוננו לקחת את המחזור הבא של שנת ההכשרה מאוטטגליה החל מספרואר 1972. התקיים דיון ראשון, והוחלט להמשיך לדון בישיבה הבאה של המזכירות.

מהחלטות האספה מ-31/7/71

1. הוחלט לאשר את בקשתה של שריטה להשתתף בקורס או.ד. שיתחיל ב-8/8/71.